

گناه، انسان را از ساحت وحدانی الهی به ساحت کثرات می‌اندازد

شماره پرسش: ۱۲۶۵۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۴/۲۰ ۰۴:۲۳:۱۹

متن پرسش

با سلام خدمت شما استاد گرامی: استاد بنده وقتی که گناه می‌کنم دچار افکار و خیالات مزاحم می‌شوم و این افکار مثل خوره به جان بنده می‌افتد و امانم را می‌برد. اما وقتی گناه نمی‌کنم و زیاد دعا می‌کنم و خالصانه با خدا ارتباط برقرار می‌کنم و نفسم را پاک نگه می‌دارم تمام آن افکار و خیالات مزاحم بعد از مدتی دور می‌شوند و دیگر به سراغم نمی‌آیند، اما به محض اینکه دوباره گناهی از من سر می‌زند دوباره همان افکار به سراغم می‌آیند و بنده را آزار می‌دهند. ۱. علت این امر چیست؟ چه اتفاقی در نفس می‌افتد و راز آن چیست که اینگونه می‌شود؟ ۲. آیا اینکه می‌فرمایید باید تلاش کنیم این فکار را که ممکن است در حال مرگ به سراغمان بیاید تا جوان هستیم برطرف کنیم منظورتان این است که تنها با گناه نکردن و خلوص می‌توان این کار را انجام داد؟ چون بنده با گناه به این افکار مبتلا می‌شوم و با ترک گناه و اخلاص این افکار از بنده دور می‌شوند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- گناه، انسان را از ساحت وحدانی الهی به ساحت کثرات می‌اندازد ۲- در هر حال باید معارف الهی را در جان خود شکل داد و با عمل صالح و گناه نکردن آن معارف را تثبیت کرد. موفق باشید